

عنوان مقاله:

اثربخشی برنامه آموزش مسئولیت پذیری به شیوه گلاس بر کاهش پرخاشگری و بهبود سازگاری نوجوانان

محل انتشار:

نهمین کنفرانس بین المللی پژوهش های مدیریت و علوم انسانی در ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

سمانه مظفرزاده - دانشجوی کارشناسی ارشد مشاوره خانواده دانشگاه آزاد اسلامی قاین، قاین، ایران.

سمیه مظفرزاده - دانشجوی کارشناسی ارشد مشاوره خانواده دانشگاه آزاد قاین، قاین، ایران.

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی اثربخشی آموزش مسئولیت پذیری به شیوه گلاس بر کاهش پرخاشگری و افزایش سازگاری اجتماعی نوجوانان صورت گرفت. روش پژوهش شبه آزمایشی و در قالب پیش آزمون- پس آزمون با گروه گواه انجام شد. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه دانش آموزان دختر مقطع متوسطه دوم در شهر قاین در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۰ می باشد. به منظور انتخاب نمونه از روش نمونه گیری هدفمند استفاده شد. بدین ترتیب از بین کسانی که داوطلب بودند (۵۷) و معیارهای ورود به پژوهش را داشتند (۳۹ نفر) به صورت تصادفی ۳۰ نفر انتخاب شده و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش (۱۵ نفر) و گواه (۱۵ نفر) جایگزین شدند. معیارهای ورود به پژوهش عبارت بود داوطلب بودن و کسب نمره پایین (دو انحراف معیار کمتر از میانگین) در پرسشنامه سازگاری اجتماعی. آموزش مسئولیت پذیری به شیوه گلاس به تعداد ۶ جلسه (هر جلسه ۶۰ دقیقه) در شش هفته روی گروه آزمایش اجرا شد، در حالیکه گروه گواه هیچ گونه مداخله ای دریافت نکردند. ابزار پژوهش عبارت بود از پرسشنامه پرخاشگری باس و پری و پرسشنامه سازگاری فردی و اجتماعی که اعضای هر دو گروه در مرحله پیش آزمون و پس آزمون، آن را تکمیل کردند. نتایج بدست آمده از تحلیل کواریانس نشان داد، آموزش مسئولیت پذیری به شیوه گلاس به طور معناداری پرخاشگری نوجوانان را کاهش داده و سازگاری اجتماعی آنها را افزایش داده بود. نتایج حاصل از این پژوهش می تواند راهگشای مشاوران و درمانگران در کمک به نوجوانان باشد.

کلمات کلیدی:

آموزش مسئولیت پذیری به شیوه گلاس، پرخاشگری، سازگاری نوجوانان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1442612>

